

ה

בענין שבועת חשוד, ובסוגיא תפסו כהן

בע"ה יום ה עקב

שוכ"ט סלה לכבוד ידידי ורעי ש"ב הרב הגאון המפורסם מו"ה נחום פרצוביץ וביתו שליט"א

יקרת מכתבך קבלתי והיה לי לעונג נפש, ובפרט דברי תורתך המאירים והנעימים, ואם כי אחרתי זמן רב אפילו מן המידה שלי, אקוה כי בודאי יסלח לי, כפי שידוע לך קשה עלי הכתיבה. אבקשך עוד שתכתוב לי יותר מעניניך הפרטיים, על דבר משפחתך, כי רוצה אני לדעת מכל הנעשה אתך. כן שמעתי כי חותנך הגאון שליט"א היה חולה, מהרה ישלח לו ה' רפואה שלמה. מה שלומו עתה. אצלינו אין חדשות עולם כמנהגו נוהג. בודאי היה צריך שהאדם ינהג את העולם ולא להניח את העולם על מנהגו. אבל עוד לא זכיתי לכך. אבקשך עוד פעם שתתפלל עבורי, כי כפי שר' נחמן מסר לי עלית למעלה מעלה, אבל אני איני יודע אם ח"ו ירדתי מטה. במקומינו צריך מאמצים רבים להשאר קצת בן תורה, כמעט שכל אחד ואחד הוא כאן יחידי, וביותר ביראת שמים. כמה אני תאו ללמוד אתך בצותא חדא.

ועל דברי תורתך, אם כי הם דברים נעימים ומתוקים גם קצת כונתי לדעתך הרמה, אבל לא יכולתי לעמוד על כל כונתך. כי מה שכתבת ששבועת מודה במקצת הוא מחמת חשד, בודאי הוא רק במה שנוגע להממון, אבל לגבי שאר דברים בודאי אין כאן נדנוד חשש של חשוד, למשל אם מודה במקצת לא רצה לישבע יהיה עליו עוד תביעות בודאי נשבע ואין כאן דין אין מוסרין שבועה לחשוד כלל, וא"כ אפילו במודה במקצת ג"כ כל החשד הוא רק במה שנוגע לענין הממון, אבל לדין שאין מוסרין שבועה לחשוד צריך שיהיה עליו חשד לגבי שבועה, ועל זה ליכא עליו חשד כלל, רק צריך לומר שזה רק גדר ממ"נ, א"כ אפילו לגבי דין נשבע ונוטל ג"כ נימא ממה נפשך. אבקשך שתעמידני על כונתך העמוקה. אפשר במכתבי השני אכתוב לך מה שאני אמרתי בסוגיא זו.

אכתוב לך מה שאמרתי, מה שהרמב"ם [פ"ב מהל' בכורות ה"ו] פסק תפשו כהן אין מוציאין אותו מידו שהוא היפוך סוגית הגמ' דף ו. ואמרתי בקיצור כך, דלכאורה צריך להבין דברי הגמרא דמקשה ואי ס"ד תקפו כהן אין מוציאין אותו וכו' נמצא זה פוטר ממנו בממונו של כהן לשיטת התומים דתירץ דספק ממון לא הוי ספק איסור משום דהתורה עשתה לממונו אפילו קמי שמיא, א"כ נוכל לומר כ"ז שהממון בחזקתו דהדין של המוציא מע"ה גורם זה הדין, ובשעה שהשני תקפו נעשה הוא המוחזק, א"כ לא הוי ממנו של כהן אפילו נימא תקפו אין מוציאין.